

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkah pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20,—, polletno K 10,—, četrtletno K 5,—, mesečno K 1'70. — Za izposojništvo celoletno K 30,—. — Naročnina se pošilja upravnistvu.

Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo:
Učiteljska Tiskarna, Franciškanska ulica št. 8.

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglaševanje plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po-
pust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 118.

Poziv slovenski napredni javnosti.

V zadnjih dneh smo čitali v slovenskem naprednem časopisu, da delajo Nemci za po-
čitniško zvezo svojega dijaštva. Vrgli so se tu-
di na slovenske pokrajine in hočejo tudi tukaj
dobiti brezplačna prenočišča. Imeli so celo igro
v kazini v korist nemškemu dijaštvu, da bi laž-
je potovali po slovenski zemlji. Znano nam je,
da so pa nekatere slovenske gostilne že sedaj
nemškemu dijakom dajale brezplačna preno-
čišča.

Dobro vemo, kolike važnosti je za dijaka
potovanje po lastni domovini, ker je tudi to, en
del njegove izobrazbe. **Dijak mora poznati svo-
jo domovino, svoj narod, da bo lahko takrat, ko
stopi v javnost, delal za njegov prospek.** In
pred vsem mora dijak spoznati priprosto ljud-
stvo, tisto maso ljudstva, ki je najbolj potrebna
njegovemu delu. Delal pa bo lahko zanj, ako bo
poznal njegove razmere, pred vsem gospodar-
ske. Spoznal pa bo vse to potom potovanja, če
bo o počitnišnišel po svoji domovini in imel
za vse to odprte oči. Velik pomen potovanja
v počitnišnišel je dijaštvu že samo spoznanje in
stopilo je samo med seboj v zvezo. Dijaki so se
zavezali drug drugemu dajati brezplačna preno-
čišča — tvorili so svojo počitniško zvezo,
ki pa je bila zelo nepopolna, ker ni bilo mogoče,
da bi bili po vsem slovenskem ozemlju dobili
med sebj dovolj prenočišč. Bilo je tudi nekaj
zasebnikov in gostiln, ki so dijakom drage vo-
lje prisrčno dajali pomoč in dale prenočišče, kar
pa ni zadostovalo.

Tudi letos dela že precej časa poseben od-
bor za počitniško zvezo, ki nabira med dijaki
prenočišča. Ker pa to ne bo zadostovalo, je
**dolžnost slovenske javnosti, da pomaga napred-
nemu dijaštvu, da bo moglo doseči svoje ple-
menite namene.** Prenočišča naj dajo zasebniki,
sokolska in druga napredna društva, posebno
pa gostilne, ki imajo gotovo toliko prostora.
Mislimo, da je lahko dati potujočemu dijaku za
eno noč prenočišče. Zelo važna pa so preno-
čišča v naših obmejnih krajih, ker tja potujejo
dijaki posebno radi, da spoznajo naše obupno
stajne. Opozorili bi tudi, da imajo klerikalni
dijaki svojo počitniško zvezo, ki je glavne
postojanke so farovži. Naprednemu dijaku, je sku-
pna pot s klerikalci nemogoča, ker napredne-
ga dijaka bodo gotovo vrgli iz hiše vsakega
klerikalca, posebno pa iz farovža. Da bi se pa
napredno dijaštvu moralo med potovanjem hi-
naviti na različne načine, tega ne sme dopu-
stiti slovenska napredna javnost, **ker mladina,
ki služi hinavščini, ne more napraviti ničesar
dobrega.**

Zato naj bi se vsi naprednjaki zavedali v
tem oziru in pomagali onim, kisonjihovi. Privat-
niki, gostilne, sokolska in razna napredna dru-
štva, vzdržite in zavedite se v tem resnem
času svoje dolžnosti. Vsak, ki količkaj more,
naj da prenočišče in naj to javi na naslov:

»Odbor za počitniško zvezo Ljubljana.«

Kdor misli dati prenočišče, naj javi to,
če je mogoče, vsaj do prvega maja, da sepo-
tem lahko sestavi seznam brezplačnih preno-
čišč. Le oni, ki se bo oglašil s tem seznamom,
ki bo objeljem služil za legitimacijo, naj do-
bi prenočišče, ker ta je v naši zvezi.

Se enkrat ponavljamo, da naj se uvažuje
velik pomen in važnost dijaških potovanj.

**Naprednjaki, pokažite tukaj svojo požrtvo-
valnost in storite svojo dolžnost!**

O trgovskem šolstvu.

Poleg trg. akademij in dvorazrednih trgo-
vskih šol imamo **dvorazredne trgovske šole**,
ki pa ne uspevajo posebno. Absolventi teh
šol morajo pozneje, ko so že v službi obisko-
vati še nadaljevalne šole. Za dečke sta v Av-
striji samo dve taki šoli: češka v Pragi z 164
učenci in nemška v Plznu z 28 učenci. — Za
deklice je 12 enorazrednih trg. šol, — (1 v Ce-
lovcu) vse so v vzezi z drugimi trg. šolami, z
akademijami aliz dvorazrednicami. (8 je nem-
ških, 3 češke, 1 poljska). Skupno je torej 14
enorazrednih trg. šol z 890 gojenci (192 deč-
kov in 698 deklic.) Skupno je 9 nemških, 4
češke in 1 poljska.

To trgovsko šolstvo izpopolnjujejo še na-
daljevalne trgovske šole in pa enoletni trgovski
kurzi ali tečajji. Teh je pri nas zelo mnogo in
večina naših mlajših sil izhaja iz teh tečajev.
Trgovski enoletni tečajji sicer dajo prvotne
pojme o trgovstvu, knjigovodstvu itd. ne nu-
dijo pa nikake višje trgovske izobrazbe, se-
veda je mnogo odvisno od zmožnosti in prid-
nosti, ki nadomesti marsikaj, česar ne nudi šola.
Naraščaja iz enoletnih trgovskih tečajev je v
zadnjih letih toliko, da mnogi ne dobe več pri-
merne službe. Podatki o tečajjih so tako ne-
popolni, da o njih ne moremo podati natan-
čnejše statistike.

Ako pregledamo trgovsko šolstvo skupno,
vidimo, da je bilo na vseh trgovskih šolah —
kolikor jih izkazuje pregled nauč. ministrstva —
19.144 slušateljev in sicer 13.239 učencev, 5905
učenek. Število učencev je večje zaradi trgo-
vskih akademij, ki so izjemoma le za dečke na
vseh drugih trgovskih šolah število učenek pre-
sega število učencev.

Vidimo pa tudi, da je severni del države
— posebno češke in nemške dežele — s trg.
šolami mnogo bolj preskrbljen, kakor južni
del in da je treba pri nas posebno v Trstu in
Primorju poskrbeti za primerno trgovsko šol-
stvo.

Država skrbi le malo za trgovsko šolstvo.
Dolgo se država sploh ni brigala za trgovsko
šolstvo. Šele v zadnjih letih je dajala subven-
cije in je nekaj šolskih zavodov podpržavila.
Letos stane trgovsko šolstvo državo 1.644.290
kron. Državne trgovske šole dobe 625.436 K
za subvencije gre svota 724.436 K, za nado-
ljevne šole 171.400 kron. — Od te svote
1.467.386 K pa moramo odšteti 384.105 K, ki
jih dobi država s šolnino, oziroma kot prispev-
ke dežel, občin itd. Tako da stane trgovsko
šolstvo državo le 1.086.281 K. Šolnina na trgo-
vskih šolah je precej visoka, tako da je višje
trgovsko šolstvo dostopno le bogatejšim. To je
napačno. Danes ne potrebuje trgovske izobra-
zbe le sin kupca tovarnika itd. ampak najširše
vrste ljudstva. Zato bi bila dolžnost države, da
omogoča študij na trgovskih šolah vsem, ki si
žele trgovske izobrazbe. Ako pa tega ne stor-
i država je naša dolžnost, da se zavedamo, ka-
kega pomena je za narod dobro trgovsko šol-
stvo in da skušamo sami ustvariti in izpopol-
niti zavode, ki nam bodo dajali dober trgovski
naraščaj. Z slovenske pokrajine mora tvoriti
Trst središče trgovskega šolstva, ker je za nas
trgovsko središče. Tam je tudi prilika, da
učencev marsikaj vidi v mestu, kar razširi nje-
govo obzorje. Tudi se nauči italijanščine in dru-
gih jezikov. Slovenska višja trgovska šola v
Trstu mora torej postati naš najboljši trgovski
zavod. Po drugih mestih Gorica, Ljubljana,
Celje, pa bi morali imeti dvorazrednice. Tako

bi dobili dovolj dobrega naraščaja za našo trgo-
vino.

Napisali smo te članke, ki se v podatkih
opirajo na »Češki Dnevnik«, da opozorimo sta-
riše na razne vrste trgovskih šol, da lahko iz
njih izberejo primeren zavod za svoje otroke,
pa tudi, da smo opozorili na potrebo višje trgo-
vske izobrazbe pri nas.

Kongres narod.-socialnih stro-
kovnih organizacij v Pragi.

Ker se je z nasprotnih taborov vedno in pri
vsaki priliki poudarjalo (zlasti mednarodna so-
cialna demokracija je porabljala ta »argument«
kot orožje proti svoji konkurentinji), češ, da
narodno-socialna stranka ni delavska stranka,
je zavzel kongres v tem oziru svoje stvarno
in pravo stališče v razmerju delavstva napram
obrtništvu in uradništvu.

»Češka Obec Delnička« smatra za vse-
stransko potrebo, skrbeti predvsem za to, da
se delovanje za udejstvovanje delavskih zahtev
ne križa z interesi obrtništva, osobito pa ne z
interesi obrtnikov, ki so organiziranci stranke,
seveda s pogojem, da nastopijo istotako
solidno tudi obrtniki napram delavstvu. Del-
avstvo je in bo v zavesti, kaj je v možnosti
malih obrtnikov in kaj ni, istotako pa morajo
imeti tudi obrtniki pošten smisel za zahteve
delavstva. Bo-li obrtnik v resnici **pravi socia-**
list, je gotovo, da ne pride med njima do so-
vraštva.

Z uradništvom, posebno z zasebnim urad-
ništvom in uslužbenci vseh kategorij je ne sa-
mo mogoča popolna solidarnost, ampak tudi
potrebna.

Daljša debata se je razvila pri točki na-
meščanja uradništva in službenega osebja v
narodnosocialnih društev, zadrugah in enakih
podjetjih. Nekateri so zahtevali naj se name-
šča edinole sposobno osebje brez ozira na po-
litično pripadnost. Velika večina delegatov pa
je bilo tega nazora, naj se sicer jemlje sposo-
bno osebje vendar pa le pristaše nar. socialne
stranke, kar je lahko razumljivo, ker bi nas-
protnik porabil vsako najmanjšo priložnost, da
škodeja zavodu, ki stoji v službah nasprotni-
mu stranke.

Strokovni kongres pa niti ni pozabil na
stvari, ki sicer na prvi pogled ne spadajo na
strokovno zborovanje, vendar pa v resnici
močno zasezajo globoko v delavsko gibanje.
Predvsem je to vprašanje kulturne višine in
izobrazba delavstva. Izobrazba je vendar eden
najglavnejših zaveznikov v socialnih bojih
proti nasprotnikom.

Isto velja tudi v politiki. Brezpravnost v
politiki vzdržuje tudi brezpravnost v gospo-
darskem oziru. Naj omenimo le splošno in di-
rektno volilno pravico do vseh avtonomnih za-
stopstev in zakonodajnih zborov ki so narav-
nost življenski predpogoj v zboljšanje današ-
njega položaja delavstva.

Toliko je bilo potrebno omeniti radi jasnej-
šega pregleda cele razprave kongresa samega.

Ker nam ni možno podati v celoti poro-
čilo tajnika, radi obširnosti, podajamo samo
približno sliko tega poročila v teh točkah, ki
morejo zanimati tudi širšo slovensko javnost.

Ko kratkem uvodu razpravljal je br. R.
Laube o notranjem ustroju »Č. O. D.« v dalj-
šem govoru ter nadaljeval s statistiko strokov-
nih organizacij. Strokovnih matic je imela »Č.

O. D.« 1. 1908. 57, 1. 1909. 58, 1. 1910. 58, od
teh je bilo podružnic 1. 1908. 608, 1. 1909. 710,
in 1. 1910. 680. Strokovnih časopisov je bilo 1.
1908. 18, 1. 1909. 20 in 1. 1910. 23, članov je
bilo 1. 1908. 66.569, 1. 1909. 59.990 in 1. 1910.
96.413. Prejemki so bili v 1. 1908. 565.724,43 K,
1. 1909. 604.194,53 K in 1. 1910. 629.478,43 K.
Izdatki na podpre in v izobraževalne name-
ne so znašali 1. 1908. 417.478,61 K, 1. 1909.
497.606,46 K, 1. 1910. 421.912,93 K.

Strokovno časopisje izkazuje sledeče stan-
je. 1. 1908. je izhajalo 18 strokovnih časopi-
sov in sicer 8 enkrat mesečno, 8 vsakih štiri-
najst dni, 1 trikrat mesečno in 1 tednik. V ce-
loti je izšlo 1. 1908. 1.043.600 iztisov. 1. 1909.
je bilo 20 strokovnih časopisov. Od teh je iz-
hajalo 8 mesečno, 10 štirinajstrednevno, 1 tednik
in 1 trikrat mesečno. Letni natis je znašal
1.181.700 iztisov. 1. 1910. je bilo 23 strokov-
nih listov in sicer 10 mesečnikov, 1 šestkrat
na leto, 10 štirinajstrednikov, 1 trikrat me-
sečno in 1 tednik. Celoletni natis je znašal
1.387.800 iztisov.

Strankino združništvo je štelu koncem
1. 1910. 56 zadrug, od katerih je poslalo 30 na-
tančnejšo statistiko, na podlagi iste je bilo
skupnega obrata 1. 1910. 6.029.871,58 K. Te za-
druge so imele nameščenih 89 plačanih močij
in imajo skupno 180.312,51 K prometne glav-
nice.

1. 1908. je bilo v Avstuiji 721 stavek in 31
odpustov iz dela. Stavkovalo se je v 1623 za-
vodih, stavek udeleženega delavstva pa je bilo
135.871. Samo na Češkem je bilo 336 stavek
(41,9%). Stavkujočega delavstva je bilo na
Češkem 30.164 (48,2%). 71% vseh stavek je
bilo vedenih za zvišanje mezde, 125 stavek je
končalo s popolnim uspehom, 230 deloma, osta-
le pa so bile brezuspešne. Odpustov iz dela je
bilo na Češkem 8, ki so zadele 5295 delavcev.
Najdaljši skupen odpust je trajal 179 dni.

1. 1909. je bilo v Avstuiji 580 stavek.
Stavkujočega delavstva je bilo 108.641. Od teh
pripada na Češko 198 stavek (35,4%). Naj-
več slučajev je bilo za zvišanje mezde, 22 sta-
vek pa je bilo proti znižanju mezde. S popolnim
oziroma dobrim uspehom je končalo 70,8%
vseh stavek.

1. 1909. smo videli na stavkovem bojišču
tudi slovenske narodne socialiste in sicer v
stavki voznikov v Trstu, katera je končala s
popolnim uspehom, v juniju pa je izbruhnila
stavka v Ajdovščini, pri kateri je bilo stroko-
vno gibanje slovenskih narodnih socialistov
krščeno s krvjo. Stavka je končala z delnim
uspehom.

Na Češkem, Moravskem in Šlezkem ter
v Dolnji Avstuiji so bili narodni socialisti ude-
leženi večinoma pri vseh stavkah, velik del
pa so sami vodili z zadovoljivim uspehom za
stavkujoče delavstvo.

Kolektivnih pogodb je bilo 1. 1908. skle-
njenih 483, katere se tikajo 5776 podjetij in
64.483 delavcev. Po stavki jih je bilo sklenje-
nih 129. Ureditve delavnega časa obsega 294
kolektivnih pogodb za 44.670 delavcev. Dose-
daj prevladuje delavni čas 9 in pol ure na dan.
Radi mezde je bilo sklenjenih 345 kolektivnih
pogodb za 52.939 delavcev. Minimalne mezde
so bile ustanovljene s 179 pogodbami za 27.289
delavcev. Organizacije in zaupniki so bili pri-
znani v 168 slučajih.

Nadaljno statistiko stavk za nadaljna leta
prinesemo prihodnjič.

LISTEK.

Pod jarmom.

Roman iz bolgarskega življenja pred osvobo-
ditvijo.

Spisal Ivan Vazov. — Poslovenil Podravski.
(Dalje.)

VI.

Ženska duša.

Komaj je Stečev odšel danes iz hiše svo-
jega tasta, hoteč se napotiti k beju, odšla je za
njim tudi njegova žena.

Dež, ki je jel padati po obedu, dasiravno
je postal sedaj drobnejši, še vendar ni prene-
hal in zdelo se je, da potraja do večera, zakaj
nebo je bilo pokrito s črnimi, težkimi oblaki.

Opremana z dežnikom, je urno korakala po
ulici. Bila je tako osupla in zbegana, da ni od-
govarjala nikomur, kdor jo je pozdravil, da niti
ni čutila, da je dež, pogojan od vetra, jo bi-
čal od strani ter ji zmolič vsdo desno stran celo
do ramena. Kmalu je dospela na trg, na kate-
rem se je nahajala cerkev za moške, po čije
obstala pod neko streho ter se nemalo začudila,
čemu je prišla semkaj — ona se je bila podala
na pot, hoteč rešiti Sokolova od neodvrčljive
nevarnosti. Začudila se je, da ga je imela to-
liko rada! ... Odločila se je k temu brez dolge-
ga premišljevanja, niti sama ni vedela kaj in
kako, gnana od nevidljive moči. Komaj se je tu
nekoliko zbrihtala in osupnjena premišljevala,
kako mu hoče pomagati. Spoznala je, da ta na-

loga ni lakka. Vedela je, da se nahaja Stečev
ob tem času pri beju, katerega je gotovo pozi-
val, naj ujame Sokolova; vedela je tudi to, da
je Sokolov bil pri baj Miču na seji. Toda kako
ga opozoriti na nevarnost. Da bi šla sama k
Miču ter pod pretvezo, da je prišla obiskat nje-
govo ženo in ji povedati, kako je s to stvarjo,
zdel se ji je neumestno; da, celo bedasto. Iti v
tem dežju na obisk k Mičevici, ker sta si bili
tako daljni in tuji in njen mož po zlem slučaju
razbotren z njenim očetom, to je bilo za njo ze-
lo poniževalno in grozno. In potem, s kakšnimi
očmi bi mogla reči Mičevici, da ona, Stečeva
žena, se tako živo zanima za usodo Sokolova,
mladeža in simpatičnega, toda lahkomisljenega
moža in da brez vsega ozira na priličnost, si
prizadeva biti mu koristna? ... A od druge
strani, če mar nehoti ne bi osramotila svojega
moža s sumom, češ, da je izdajica? ... Kajti,
ko bi tudi zatajila njegovo ime, obmisli bi si
vendar vsakdo; da je Stečev tisti, ki izdaje
žrtve, katere si potem ona prizadeva rešiti. Isto
tako so ljudje tudi zapazili, da je bil danes v
konaku, Bog, čemu je vendar on tako zloben!
Vse te misli so mahoma spreletele njeno glavo.
Ne, to je grozno, grozno in nemogoče ... A dež
je lil čimdalje bolj, ona pa je stala pod streho
onemogla in omamljena. Ko bi mogla zapaziti
vsaj kakega znanca, da bi mu zaupala in ga po-
slala s svrtilom. Toda nihče ni šel todi mimo ob
tem času. Dež pa je lil curkoma kakor iz cevi.
Nebo je pošiljalo na zemljo celo povenjenj vo-
de; ulice s bile prazne in puste, kakšen je bil
tudi prostorni trg, kjer se je nahajala. Bilo ji je
za obupati. Videla je, kako je smešna in nesre-
čna in kako težavno je: biti, previdnost. Čutila
je, kako čudno je sedaj njeno stališče, ko je, na-
hajajoča se pod tujo streho, potrebovala napra-
viti sam dvajset korakov, da vuide v ženski

samostan, ter bi se nahajala pri svoji teti. Toda
ve, da ondi nima kaj iskati, ker ondi tudi ne bi
našla pomoči in je tudi pot ni vodila tjeaj ...
Niti za trenutek ne bi mogla ostati pri redov-
nici in poslušati njeno čevkanje, ko je pa njeno
srce kipel od grenkobe in strahu radi Soko-
lova. V tej žalostni okoliščini jo je tolažilo sa-
mo eno: naliiv, ki jo je držal kakor v ječi, go-
tovo je pridrževal tudi redarstvo v konaku; bi-
la je uverjena, da Sokolova še niso napadli, to-
rej ji je še ostala vsaj nekaka nadeja.

Nakrat je radostna misel osvetlila njen um.
»Da, pojdem k strini Netkovici,« je rekla; »nji-
hovega Tašo pošljem k njemu z geslom.«

In resnica, strini Netkovici, ki je stanovala
v bližini, je Lalka mogla svobodno zaupati vse,
kakor svojim ljudem ter njihovem sinu brez
strahu zaupati kočljivo nalogo.

In zapustila je streho, ki jo je branila deža
ter se drzno spustila dalje po dežu in blatu.
Prebredla je naglo narastel kalni potok, ki ji je
že segel preko gležnjev in korakala navzgor
po trgu, otepana v obraz od močnega vetra in
deža.

Tako je dospela k strini, premočena od nog
do glave. Strina jo je z grozo sprejela, češ, če-
mu prihaja v takim vremenu?

»Oh, oh, kako si mokra! Kaj ti je prišlo na
um v takšnem dežu? Preobleci se, saj si mokra
kakor miš!« je klicala strina, pozdravljajoča jo
v veži.

»Strina, ali je doma vaš Tašo?«

»Ne, že od jutra ga nismo videli ... To je
veteranjak, saj ga menda poznaš. A čemu ti je?«

»Z Bogom, strina« in Lalka je zopet vze-
la v roke dežnik. Izgledala je, kakor da ne bi bila
pri pravi pameti.

»Kam, kam?« je kričala za njo strina, ne
zmožna se ji dovolj načuditi.

Lalka je stekla na ulico.

Na srečo je dež nakrat prenehal, oblaki so
se pretrgli na enem mestu in solnce je zopet
veselo zasvetilo. Samo drobna, skoro nevid-
ljiva rosa se je še povznavšala po tihem zraku,
lesketajoča se na solncu slično dolгим, ravnim
vlaknam pajčevine. Prekrasna mavrica se je
razprostirala po nebu, z enim svojim koncem
pogreznena v teman prelom pogorja. Listnatih
vrhovi dreves na dvoriščih so zazeleneli sedaj
svežeje in veseleje; oblaki so se urno razle-
teli; svetli azur neba se je zmagovalno širil.
Na ulici so se že pokazali ljudje. Zalka se je ču-
tila sedaj bodrejša in postalo ji dokaj svežje
ter veseleje pri sru. Ta mavrica, ki se je pri-
kazala na nebu, je napolnila z nadejo njeno du-
šo. Z raznetim srcem je pogledala slehnrnega,
v nadeji, da spozna katerega mimogredočega
človeka.

Nakrat ji pride na misel slepec Kolčo, či-
gar požrtvovalnost je že enkrat rešila Ognja-
nova iz podobne nevarnosti.

»Bog, ko bi sedaj zagledala Kolča!« je
vzdihnila, otožno se ozirajoča po tujih in malo-
marnih obrazih, katere je srečavala.

Služaj, ki se pogostoma igra z ljudmi ter
povzroča prečudne, nerazumljive spreobrate v
njihovi usodi, je pokazal tudi sedaj svoj humor.
Za petdeset korakov pred seboj je zagledala
Kolča, ki je polagoma korakal dalje, držeč v
eni roki palico, v drugi pa še razpeti dežnik.

Oveseljena in razvnetja je krenila s svoje
poti ter mahnila za slepcem, hoteča ga dohiteti.
Bilo je to uprav v onj ulici, ki je držala k Bej-
zadiju; brezdomno je tudi on šel k njemu, kaj-
ti Lalka je vedela od Rade, da Kolčo ima prost
pristop k sejam komiteta in da še nikdar ni iz-
ostal. Pa je tudi litela, požurila korake, da,
končno kar naravnost dirjal. Njene oči so upor-

Mešetarjenja se pričenjajo.

V četrtek se snide zopet avstrijski parlament k zasedanju, da začne debato o najvažnejših predlogih, ki je imel priliko doslej razpravljati o njih. Kakor pred vsakim zasedanjem objavljajo se sedaj prerokovanja o več ali manj ugodnih perspektivah bodočega parlamentarnega dela. Posebno pa so glasni politički proroki letos, ko vlada potrebuje stalne zanesljive večine, a si jo skuša šele ustvariti na način, kakor smo navajeni gledati v Avstriji že dolgo vrsto let sem. Na eni strani zahteve avstrijskih narodov, na drugi strani pa vlada s praznimi blaginjavami, da pa udovolji želji zahtevalcev, vzame enemu nekaj, kar da potem drugemu, seveda se stvar dogodi navadno tako, da je oni, ki se mu kaj vzame vedno Slovan, oni pa ki kaj dobi pa vedno Nemec. Mešetari se na vse strani, in Stürghk se je v tem poslu pokazal posebnega mojstra. Vsem hoče zadovoljiti, a dati ničesar, vendar pa si skuša ustvariti večino trdno in zanesljivo, da bo lahko rešil, vse one predloge, ki leže danes na poslanskih pulitih. Gotovo je pa tudi, da se je doslej še redkokdaj sestel avstrijski parlament v tako kritičnem času k delu. Popolna negotovost političkega položaja v Avstriji, negotova usoda različnih predlog in proračuna, nerešeni češko-nemški sporazumi in obupni finančni položaj češke kraljevine; na drugi strani pa grozeči absolutizem v Ogrski, a na Hrvaškem najnasilnejše izvajanje absolutističnih načel. Avstrijski parlament je bil doslej še vedno proti vsakim pretiranim zahtevam od strani Ogrske, zato tudi sedaj ni pričakovati nikakih koncesij, kar se pa tiče Hrvaške je že danes gotovo, da vsa avstrijska parlamentarna javnost odločno obsoja način, kakor se dela na Hrvaškem. Dogodki na Ogrskem in Hrvaškem najdejo gotovo odmeva tudi v avstrijskem parlamentu, zato pa je stališče vlade skrajno težko. Stürghk si hoče pomagati na vse načine, na vse strani obeta koncesije, obljublja in zavotavlja vse mogoče, da se mu vzpriči popustljivosti posameznih strank posreči doseči vse česar želi. Koliko časa pa pojde tako naprej je negotovo, ker resni parlamentarizem mora pred vsem poznati in priznavati pravice vseh in to enake pravice, kakor pozna in zahteva enake dolžnosti! Da pa mešetarjenje, ki porodi mogoče trenutni uspeh, ni parlamentarno načelo, ve Stürghk sam prav dobro, a pomagati si drugače ne more, ker politička in parlamentarna situacija v Avstriji ne pozna nobene končne in pozitivne rešitve, temveč je odvisna le od taktike in spretnosti posameznikov, ki pa imajo vedno pred očmi le svojo stranko in pa svojo osebo. To je dejstvo, ki se ga zaveda Stürghk jako dobro, zato pa ne more delati drugače, kakor dela, dasi bi mogoče rad šel druga pota, a ne more in ne sme.

DNEVNI PREGLED.

Nesramnost klerikalnih občinskih svetnikov v Ljubljani. Klerikalni občinski svetniki v Ljubljani mislijo, da so bogovi in diktatorji na ljubljanskem magistratu. Pri sejah se obnašajo slabše kakor bi se obnašali kravji pastirji, dostojnosti in takta pa ne razumejo nobene. Kravji pastirji bi razumeli toliko, da se iz sej odsekov ne raznašajo vesti takoj na velik boben, ker to je že parlamentarni običaj in zahteva parlamentarni takt. Klerikalni Stetefi pa so tako nesramni, da celo debate prinesejo in razneso v »Slovenca«. Od zadnje seje magistratnega gremija prinaša »Slovenec« mesto objektivnega poročila — čisto navadno hujskarijo. Stetefu priporočamo, da prebere vsaj Tersglavovo knjigo o dostojnem vedenju.

Kam gre denar »Slovenske Straže«. Za časopisje so izdali klerikalci iz fonda »Slovenske Straže« 2013.48 K. Klerikalci pravijo, da so izdali ta denar za časopise ljudstvu v obmejnih krajih. To jim ne verjame niti otrok več! V pretečenem letu je bilo več nadomestnih volitev, tedaj so klerikalci razdali na stotine »Slovenca« med volilce zastoj. Ljudstvo misli, da porabijo klerikalci denar »Slovenske straže« v narodne namene, pa ga porabijo v politično-klerikalne.

Resnica. Dični rodoljub pride k našemu uredniku in mu čestita na listu, da smo Slovenci bili že zdavna potrebni takega neodvisnega

političnega dnevnika, ki se tako odločno zavzema za splošno kulturno slovensko vprašanje, kakor »Dan«. Čitam ga vsak dan v kavarni; samo tako in tako... Urednik: »Ali nisi naročen!« B: »Ne!« U: »Potem pa vračam čestitko. Takih čestitk ne sprejemam.« Kdor če vedeti, kdo so ti rodoljubi, naj — — —

»Domovini ljubljane«. Na zadnjem običnem zboru klerikalne S. K. S. Z. je poročal tudi »kristalno čisti« klerikalec Anton Svetek o delovanju pevskega društva »Ljubljane«. Prvotno je hotel najbrže zapeti posmrtnico »Ljubljani« že naprej, potem je pa le podal poročilo o delovanju »Ljubljane«. — Pa kakšno! 13 vstic za »Slovenca«, ki ponavadi raztegne vsako klerikalno stvar na dolgo in široko. Iz vsega smo spoznali, da se bliža konec klerikalni »Ljubljani« — stala pa bo vedno trdno napredna Ljubljana.

Kakor čujemo, nameravajo napredni deželni poslanci napraviti — po Štefetu vno vzorcu na ljubljanskem magistratu. — v kratkem revizijo po aktih in knjigah v deželnem dvorcu in po tamošnjih pisarnah. Zelo primerno!

Slava klerikalnih občinskih svetnikov vedno bolj pada. Za časa volitev in predno se je sestel občinski svet, so se proglašali kot polbogove in odrešeni ljubljanske bede in nevemo še česa. Sedaj pa uganjajo cirkus in komedijo ter pišejo tako, da se jim vsi volilci smejejo in se iz njih norčujejo. Svojo ignoranco kažejo vedno v večji nagoti.

Hrvaški Nemci o komisarjatu. Na Hrvaškem, kakor znano, posebno pa v Slavoniji, živi tudi kolonija privrženih Nemcev, ki gredo vedno čez drn in strn za vsako madžaronsko vlado. Ni čuda! Vlada njih gibanje silno podpira in jim gre povsod na roko. Nemci so ji seveda zato zelo hvaležni in so svojo dušo pokazali tudi sedaj, ko se očitno zavzemajo za komisarjati na Hrvaškem. Njih glasilo »Deutsches Volksblatt«, ki izhaja v Rumi, je priobčilo te dni članek, v katerem na vse mogoče načine zagovarja Cuvaja kot komisarija in izjavlja, da je sedanjí komisarjati edino prava pot za rešitev hrvaških razmer. Posebno pa povdarja, da se hrvaški Nemci nimajo povoda bať komisarjati, ker niso nikdar izrabljali tiskovne svobode. Čisto razumljivo! Vlada vendar ne bo plenila onih listov, ki so ji prijazni. Stališče hrvaških Nemcev je silno značilno. Dočim stoji danes vsa Evropa brez izjeme na strani hrvaškega naroda, ki se bojuje za svoje pravice in celo Hrvatov in Srbom skrajno sovražni nemški listi protestirajo proti komisarjatu in nasilstvom pl. Cuvaja, se ta peščica nemških privrženec na Hrvaškem zavzema za Cuvaja kot komisarija. Gotovo je, da bodo za to svojo zvestobo na škodo Hrvatov in Srbov bogato poplačani. Izdajce so pač vedno dobrodošle, Cuvaj pa je lahko ponosen na te svoje edine pristaše, na katere se zamore zanašati.

Za Legov spomenik je določila »Zaveza jugoslovanskih učiteljskih društev« svoto 140 kron. Slovensko učitelstvo se je takoj pri prvem pozivu odzvalo s to svoto in je s tem pokazalo, da časti — spomin vrliga Čeha, ki je bil velik prijatelj slovenskega učiteljstva, naše šole in naše mladine. — Jan Lego je imel sploh velike zasluge za naše društveno življenje in mnogo društev, ki so danes naša sila — ima med svojimi prvimi začetki ime — Jana Lega. Naj bi se ga sedaj društva spomnila z malim darom. Spomenik je proračunjen na 1000 K in manjka le par sto kron. Dokažimo, da se zavedamo svoje dolžnosti. Ob priliki sokolskega zleta v Pragi bomo lahko s ponosom stali ob spomeniku češko-slovenske vzajemnosti.

Čehi za pravice svojega jezika. Neka češka občina v Šleziji ni hotela sprejeti od sodišča nemško sodno vlogo in zahtevala češko. Deželno sodišče v Opavi je sedaj izdalo na vsa okrajna sodišča v Šleziji odlok, da občinski uradi niso prisiljeni sprejemati od sodišča nem-

ških vlog, ker ima vsaka občina pravico, da sama določi svoj poslovni jezik.

»Soča« in »Zarja« sta se razjezili zaradi našihotic o podlistkih. Izjavljamo, da sta prišli naše notici v list iz prizadetih literarnih krogov. S tem je za nas stvar končana.

Iz Ježice. Iz zadnjega boja med tukajšnjimi baježelnimi čuki in nevošljivimi marinaricami, kdo bo gospodoval v katoliškem teatru oziroma v čukarskem gnezdu, — zmagale so vendar slednjič s pomočjo župnika, marinarice. Da to imenitno zmago bolj proslave, priredile so v nedeljo zmagonosne marinarice igro v katoliškem teatru. Posavci, spoznavajo vedno bolj, da bode vendar enkrat župnik postal naprednjak. Potem bode na Posavce lepše solnce sijalo, kajti ne bode se venomer pridigovalo čez liberalce, napredno časopisje itd. Režeži postanejo enkrat ljudje — kajti dosedaj niso bili. Potem gorje tebi Tone, ti izgubiš dobrega cehovca in županstvo, katero si je jako siromajno izvojeval bodeš moral prepustiti. Sedaj vidiš kam privede človeka uskoško življenje. Župniku bi pa svetovali predno stopi v napredno stranko, da bi se odvalil precej v začetku zahrbtnosti, hinavščine in vednega beračenja. V začetku bode težko šlo, kajti premagovati se, je silno hudo pa dobra volja vse preмага. Vedno beračenje ali fehtanje tudi ni lepo, to ve župnik sam — pa vendar bode mogoče enkrat sedaj svojo blagajno, odprl. Učiteljico pa prosimo, da se naj vendar enkrat na duhu ubogih posavskih starišev in otrok usmili, da ne bode treba otroke vedno v Ljubljano v šolo pošiljati — kajti krvavi robci in iztrgani uhani ne kažejo olike. Mislimo, da ve, kdo jo plačuje!

K notici sodniku g. Ivanu Šinkovcu se nam javlja, da ista ne odgovarja dejstvu. G. sodnik Šinkovec je glasom zdravniške izjave nastopil svoj dopust vsled obolenja na srčni nervozi. To lokalno popravljamo.

O pobeglem trgovcu Bončarju se razširjajo zelo različne vesti. Splošno se govori, da so ga v Neaplju že aretirali in našli pri njem veliko svoto denarja. Baje je Bončar že na potu v Ljubljano.

Zopet tulci. Vilo »Jasno selo« na Hrušici pri Jesenicah, ki je bila dosedaj last g. Schreya so kupili šolski bratje iz Dunaja. Srečna Kranjska!

Radi poveljevanja atentata na Stolipina razžaljeni berlinski odvetnik. Berlinski odvetnik dr. Schwabe je pozval berlinsko odvetniško zbornico, naj nastopi proti odvetniku in socialističnemu državnozbornskemu poslancu dr. Liebknechtu, ki je v nekem govoru poveljeval atentat na bivšega ruskega ministrskega predsednika grofa Stolipina. Odvetniška zbornica je pritožbo dr. Schwabeja zavrnila in izjavila, da o vrestnih, političnih in umetniških naziranjih odvetnikov ona ne more odločevati. Dr. Schwabe se je nato pritožil na justično ministrstvo in izjavil, da se kot oficir ne more povreči taki zbornici kot častnemu sodišču, ki je njegovo pritožbo na tak način odklonilo. Toda tudi justično ministrstvo se je izreklo v tej zadevi kot nekompetentno. D. Schwabe je vložil potem pritožbo na državno ministrstvo in ko tudi tu ni imel uspeha na višje državno pravdnštvo, ki je istotako njegovo pritožbo zavrnilo, Dr. Schwabe se je natopreselil v Koblenz, da ne pripada več berlinski odvetniški zbornici.

Petdesetletni jubilej grškega vseučilišča se praznuje te dni v Atenah. Povodom jubileja je bilo imenovanih 30 častnih doktorjev, med njimi tudi rektor belgrajskega vseučilišča dr. Andra Gavrilović.

Državnozbornski poslanec baron Rolisberg, ki pripada češki agrarni stranki je odložil svoj državnozbornski mandat. Rolisberg je znan radi svojega nastopa s posl. Malikom v državnem ru. Prepiru je sledil dvoboj na pištole, ki je končal, kakor navadno vsi politični dvoboji, namreč, da sta ostala oba nasprotnika nepoškodovana.

Združenje češkoslovanskih uradnikov denarnih zavodov v Pragi je imelo v nedeljo protestni shod proti temu, da je zavarovalnica »Assicurazioni Generali« odpustila v Pragi 15 čeških uradnikov, med katerimi so bili nekateri 10 do 17 let v službi. Poleg tega je zavarovalnica prepovedala svojim uradnikom, da ne smejo biti člani stanovske organizacije, niti člani političnih društev, enako ne bi smel nihče

zavzeti se za odpuščene uradnike. Shod, kateremu se je pridružila tudi Zveza uradniških društev je bil mnogoštevilno obiskan in se je izrekel odločno proti postopanju »Assicurazioni Generali«.

Dunajske češke napisne table. Dunajski magistrat je svoječasno ukazal podružnici »Ustfedne banke« na Dunaju, da mora odstraniti napisno tablo »Zentralbank der böhmischen Sparkassen«, ker je banka protokolarana samo v češkem jeziku. Kot povod svojega koraka je magistrat tudi navedel dejstvo, da obstoja nevarnost, na bi nemška javnost vsled nemškega napisa mislila, da gre tu za nemško banko. Ravnateljstvo »Ustfedne banke« se je proti odloku magistrata pritožilo na cesarsko namestništvo, ki je rekurzu priznalo odložitveno moč.

Nočejo v Tripolis. V Inomost so došli te dni trije ubegli italijanski topničarji, ki nočejo iti v Tripolitanijo. Naznanili so se takoj vojaški oblasti, ki jih je po njih želji odposlala v Švico.

Velika poverjenja na pošti. Poštni oficijant Vaclav Koprivar iz Hrudima na Češkem je poveril 20.000 K denarja, Koprivarju se je po aretaciji posrečilo uiti iz ječe, toda pozneje so ga zopet izsledili in ponovno aretirali.

Češki pesnik Josip Mach, o katerem so pred kratkim listi poročali, da je ponesrečil na tirolskih gorah, je poslal sedaj iz Tridenta vsem svojim upnikom in sorodnikom pismo, v katerem jim naznanja, da je še živ in da se že cele tri mesece prav dobro počuti v Tridentu.

Stražnik ga je ustrelil. Ko je v Berlinu neki stražnik hotel aretirati nekega vlomilca, je ta potegnil nož in ga hotel zaklati. Stražnik je radi tega v silobranu zgrabil za samokres in nasilneža ustrelil.

Sliki »Bled« in »Bohinj«, ki sta bili te dni razstavljeni v Ljubljani, kupil je gosp. O. Bamberg.

Umrli je ljubljanski bolnici bivši izvošček Karl Jager. Pokojnika je pod imenom fajakar Korl poznala radi njegove dovornosti vsa Ljubljana; okoli svojega voza je imel vedno trop zvestih poslušalcev, ko jim je pridigoval in jih zabaval s svojimi domačimi dovpti. Sploh je bil pokojnik pravi original; v svojega konja je bil ves zaljubljen, nikdar ni uporabljal biča, vedno je nastopil, kadar je kdo izvoščekov prepeval živino. N. v m. p.

Pošteno se ga je napil. 27letni delavec Anton Stern iz Mojstrane se je hotel pretečno sredo pošteno napiti. Obiskal je več gostiln, kjer si je povsod dobro postregel. Napil se je tako zelo, da je na povratku proti domu obležal na cesti, kjer so ga pozneje našli z veliko rano na glavi. Ranjenec, katerega so takoj odpeljali v deželno bolnico v Ljubljani, se ne ve spominjati, kako je dobil to rano. Vsekakor bo najbolj verjetno, da se je pobil pri padcu.

Nesreča. Delavec Andrej Kremžar iz Črnuča se je pred kratkim pri sekanju drv vsekals sekiro v levo nogo. Težko ranjenega so takoj prepeljali v deželno bolnico v Ljubljano.

Vlomi. Pred par dnevi je neznan tat vlomil v hišo posestnika Ivana Slivnarja v Senožcah in mu vzel iz omare za obleko več oblek, podčastniški topničarski samokres, niklasto uro in lesen ročni kovčeg s perilom in obleko.

Na sledu tatovom »Mone Lise«. Iz Pariza se poroča, da je bil te dni na cesti v bližini Montmartra pri Parizu aretiran brezposeln delavec Chauveau, ki je osumljen, da je izvršil v francoskih muzejih več tatvin. Policija domneva, da je prišla na sled zločinski tolpi, ki je raztresena po vsem Francoskem in krade razne dragoceneosti. Poglavar te tolpe je neki Ferrand, pri katerem so našli že več ukradenih umetnin in par pisem, iz katerih policija sklepa, da bo slavno silko »Mona Lisa« vendarle še mogoče najti.

Morilca umorili. V bližini vasi Prosnice pri Olomucu na Moravskem se je mlinar Gregor sprl s svojim pomočnikom, nakar je ta potegnil za nož in ga zabodel Gregorju v prsa, ki se je smrtnonevarno ranjen zgrudil na tla. Ko je to ljudstvo zvedelo, je morilca napadlo in ga toliko časa mučilo, da je poginil.

V desetih mesecih sedem otrok. V vasi Barleur v Belgiji je povila žena nekega delavca te dni četvorčke in sicer tri deklice in enega fanta. Zanimivo je, da je žena pred 10 meseci porodila trojčke, ki so še vsi pri življenju, tako da je rodovina tekom desetih mesecev narasla za sedem glav.

no gledale za njegovo črno, volneno suknjo, predolgo za njegovo kratko postavo in za orjaškim dežnikom nad njegovo glavo. Ni imela pogleda za ljudi, katere je srečala, ni zapazila niti Brzoteka, ki jo je pozdravil od leve strani, ne Hadži Smiona, ki je klical na njo od nasprotne strani; da, ne bila bi spoznala niti Stečeva, ko bi ga bila srečala.

Pomladanski vetrovi na gorah.

Zima in pomlad imata v marcu in aprilu svoje bitke. In te bitke se ne vrše med nami, temveč visoko, daleč tam v alpskem pogorju. Prvi gorki vetrovi, ki pridejo iz neizčrpanega vira sinje adrijske obali, se počasi premikajo proti severu, proti črnim z belim snegom pokritim goram in ravnatom začne pomlad delovati. Nji naproti pa se postavi osivela zima, da bi premagala pomlad ter si še podaljšala bivanje med nami. Nekaj ur ostane mirna, potem pa se zravna, kakor besna žival in se zaganja v mladega gosta. Začne se boj, ki je za nas v dolinastu južno pokrit z temno, nepredirno meglo. Le oni, ki se upajo v tem času približati boju, si vedo predstavljati boj elementov, ki tukaj preskušajo svojo moč.

Mi nežni rod, ki bivamo v dolini, niti ne vemo, kaj pomeni beseda zima. In zima, ki pride še enkrat v naše kraje, ko je že pomlad raztrosila bujno zelenje in krasne, raznolike cvetove, je šele začetek prave pomladi. Strahoviti viharji so ouvertura boja. Cela narava v višinah vskipi. In če neha ta vihar nekaj ur, to ni znamenje, da so se elementi izmučili in da ne bodo več izbruhnili. To je le odmor, za poznejši boj, ki ga bo-

do vetrovi potem s še grozovitejšo silo nadaljevali. Lahni južni vetrič pripelje z seboj tančici podobne oblake. V začetku majhne, pozneje vedno večje in težje.

Ti odmori vabijo ta čas veliko turistov, da se puste pogovoriti in gredo na gore, ki se tako čarobno lesketajo v solncu. Ali pomlad je zimo le za trenotek preplasila. Včasih je odmor tako kratek, da turist komaj še pride v pravem času na varno, visoko nad njegovo glavo pa se zaganja siloviti vihar z največjo silo pomladi naproti, da jo premaga. In potem je zopet vsa narava podobna decembrskim dnevom.

Zadnje nesreče na gorah so zopet svarile turiste in prijatelje visokih gora. Vedni spomini na solnčne čase preteklega poletja in krasne ture vabijo k sebi prijatelje prirode. Gore kličejo k sebi, kakor sirene na otokih morja. A če gre turist v času boja na gore, mu ne prizanesejo, temveč ga neusmiljeno pahnejo v pogubo.

Na visočinah, kjer nobeno drevo, noben grm ne raste, kjer le pičla trava poganja svoje borne bilke, tam se hodi poleti brezskrbno, in začuti se včasí tudi prav poletno vročino. Vsak si misli pri tem: Kako to, da ne raste tu nobeno plodnosno drevo ali saj grm?

Tiho se priplazi iz zahoda majhen, lahek, prozoren oblak, podoben tančici mestnih dam, siv oblak v zahodu se približuje gorovju, vedno bližje in bližje. Kmalu je zakrito nebo z gostimi sivimi oblaki. Lahek in gost sneg pade hitro in jezno na zemljo. Vihar tuli in dere naprej in nas ne pusti dihati. Z velikansko silo se zaleti v uboge turiste, ki sklonjeno in tiho lezejo po zemlji, kakor črvi. Sedaj ne pomaga nič, tudi najboljše, najtrpežnejše obleka ne. Tak orkan z -10° C in še več, gre človeku do kosti, do moz-

ga, mraz omami um, glava je stisnjena tako, da zgubi jezik govorico. Kmalu postane turist apatičen ter se ne zmeni za nič. Pusti se brez upora gnati od večnih zakonov, ki tukaj gori nobeno začasno bitje ne puste živeti.

Žival beži pred takimi viharji daleč v dolino in ne leze nikoli po zimi popolnoma na vrhunec. Instinkt jim že daje navodila, da je nevarno pozimi tod hoditi. Samo človek, kateremu daje um zmoglost, da lahko prevdaria med tem, kar je nevarno n kar ni nevarno, ta se demagati ter hodi na planine, katere mu skoraj vselej kratijo življenje. Človek, ki ima razum in inteligenco, hodi vseeno na gore v tehnevarnih časih in se zoperstavlja demonom, ki jih ne pozna, ker si misli: Zmagati hočem!

Kakor daleč segajo alpe, sta marc in april najnevarnejša meseca za turiste. V teh mesecih pridejo prvi gorki vetrovi iz juga k nam in pomelčajo sneg, ki potem, ko postane njegova podlaga mokra, zdrkne v dolino. V tem času se tudi vreme hitro spreminja. Danes je lepo vreme, solnce pripeka na gorske višave in sneg kopni, v jasni noči pa pritiska mraz in izpremeni sneg v leden okop, po katerem je le težko hoditi. Drugi dan se igra vihar z snežinkami, prašku podobnim in zakrije leden okop. Malo snega se še lahko drži na ledu, velika množina pa se ne more več obdržati in zdrči z naglico proti dolini. Zdi se mi, kakor da gora v tem času ne strpi nobenega snega. Velika množina onega snega, ki pokrije dolince, jamice in hribočke, ki se tako fantastično vidijo iz daljave, se majo za svoj začetek vedno le zahvaliti plazovom, katerih se je gora otresla iz svojih širokih pleč. Vse te dogodke pa mi ne moremo vedno videti, ker se skoraj vdno dogode v snežnih viharjih, ponoči,

ali pa podnevi, ko gosti, beli oblaki razsipajo bele zvezdice po planini.

Drčanje snega na gladki podlagi pa izpreminjajo tudi lego podlage. Ravnotežje se počasi nagne na stran, na katero višje, in sneg se pomika počasi, očesu nevidno, nizdol. Mine minuta, pol minute, sneg, ki se pomika proti dolini postane težji in sedaj lahko kamenček ali lahek veter sproči plaz, ki se v divjem diru pomika proti dolini. Z svojimi dolgimi rokami zagrabl in izruva drevesa, grmice, cele skale, z svojim plaščem razdere mirno domovje ubogega pastirja in s celim plenom pribeži v dolino in se vsede močno in trdno. Težki plazovi z mokrim snegom do gladke, steklu podobne podlage, drče z silovito hitrostjo nizdol in pomendrajo vse, kar jim stoji na poti. V tehplazovih pa kraljuje, bela smrt. Z nevidno roko se je ona približala 12 turistom na Snežaku in jih vlekla s seboj. Ni jim zlomila ude, le pokrila jih je z vodeno tvarino in jih počasi zagrebla v sneg. Živo zasuti človek si v prvem trenutku ne zaveda prav, kje da je. Nekaj časa si hoče pomagati. Ko izprevidi, da je to delo brez cilja, postane apatičen. Vse to se zgodi za nekaj minut, nekaj trenutkov. Na Seme-rinskih gorah se malokdaj zgodi, da sevalemokr plazovi v dolino, pri nas in v drugih južnih alpskih deželah, pa se vsako leto pojavi plaz, ki napravi mnogo škode.

Prašni plazovi, katerih je tudi pri nas dovolj, naredo pač velikanski šum, a ne store toliko zla. Ko pridrve do kakega prepada, se v zraku razprše in vidi se iz visočine, kakor da bi bila v dolini megla. Pod prepadom pa se usuje velka množina prašnega snega, katerega se pa vsak lahko otrese.

Boj radi deklice med cigansko tolpo. V Tesanju pri Sarajevu je prišlo te dni med 12 glav broječo cigansko tolpo radi nekega dekleta do hudega boja. Boj je trajal celo uro. Cigani so se bili z noži in s kiji. Eden je v boju obležal na mestu mrtve, vse je bilo težko ranjenih. Cigan Beganovič, svojega brata ubil s kolom. Sele orožniki so po hudem naporu napravili red.

Ciril-Metodova podružnica v Štepanji vasi ima svoj II. redni občni zbor v nedeljo, dne 21. aprila, ob 2. uri popoldne v prostorih gosp. Ivana Anžiča v Hradskega vasi. Dnevni red je običajen. Udeležite se občnega zbora polnoštevilno, da se pripravite o podružničnem delovanju v minoletem letu!

Gosp. Jakob Babnik, vodovodni inštalater na Poljanski cesti, je blagohotno naklonil telovadnemu društvu Sokol v Štepanji vasi ustanovnino 100 K. Za velikodušen dar se mu drustvo najsrčneje zahvaljuje. Naj bi našel dosti posnemalcev, zlasti med domačini!

Telovadno društvo Sokol v Štepanji vasi ima v tekočem letu sledeče prireditve: 12. maja popoldne izlet v kroju čez Hrušico, Dobruje, Vevče, D. M. v Polju in Fužine, 2. junija se uprizori igra, spojena s skupinami itd. 11. avgusta je I. javna telovadba in velika ljudska veselica. Sosedna društva prosimo, naj se ozirajo na imenovanje dneva.

Išče se priča. Podpisani prosi, da se mu javijo priče dogodkov, ki se je vršil na veliko soboto, dne 6. t. m. v kupeju železniškega vlaka Ljubljana—Jesenice (3 ura 30 minut) in sicer na prgi Ljubljana—Škofja Loka med sprevodnikom in nekim potnikom. Ker je zadeva jako nujna, prosim, da se mi navzoče priče takoj javijo. — Ivan Grilc, osebni sprevodnik, Ljubljana, državni kolodvor.

Scottova ekspedicija na južni tečaj v kinematografu »Ideal«. Od ekspedicije na južni tečaj kapitana Scotta se že marsikaj vidi, če tudi se sedaj še natančno ne ve, kje se sedaj kapitan Scott nahaja, ki je po mnenju svojih rojakov prehitel Amundsenja pri dirki na južni tečaj. Toda naš tovarnarji filmov, ki pod vročino tropičnega solca ravnotako iščejo najnovjše kakor na grozljivih ledenih puščavah severnega in južnega ledenega morja, nas vodijo že s kapitanom Falcon Scottom na južni tečaj. — Danes v sredo in četrtek se kaže ta film v »Idealu«, ki nam predstavlja od te antarktične ekspedicije zelo zanimave posameznosti. Gode se tu popolnoma naravne stvari. Eden udeleženec ekspedicije, Herberg Ponting, je napravil kinematografske posnetke te vožnje in jih je po najhitrejšem potu poslal semkaj. Seveda manjkajo še zadnje in morebiti najvažnejše etape, toda naš »Terra Nova« ki se je borila tri tedne s plavajočim ledom, delala pot skozi led in bila končno od ledu obdana, 1. januarja 1911 blizu se ladja 1100 km dolgi ledeni barieri. Gledamo s »Terra Nove« vrhove Erebusa in Terrora. Prisostvujemo nevarnem plezanju na Erebus, igri s pingvini, kakor sploh temu tako čudovitem življenju v neobljudenih ledenih puščavah, ki imajo vendar marsikaj mikavega. — Za komični del skrbe znani izborni komiki Fric in Moric. V soboto Asta Nielsen.

Trst in Primorje.

»Sokol« pri Sv. Jakobu v Trstu. Naj se ne smatra to za kako separatistično gibanje, če izpregovorimo par besedi o bodočem Sokolu pri Sv. Jakobu. Ideja ustanovitve Sokola je med šentjakobskimi Slovenci že tako ukoreninjena, da ni potreba drugega, nego takoj pričeti s pripravami. Predvsem moramo omeniti, da se nima tega lotiti le eno samo društvo, temveč se ima sestaviti popolnoma društveno nestrankarski združenji odbor, ki ima izvršiti vse priprave za ustanovitev Sokola pri Sv. Jakobu v Trstu. To izpregovorimo, ker se nam je zdelo potrebno in ker vemo, kako je pri nas. Predpogoji, ki jih pred kratkim pri Sv. Jakobu ni bilo danih za Sokola, so danes tu. Prostor, ki ga dosedaj ni bilo dobiti, ali bi se pa pridobil z ogromnimi žrtvami šentjakobskega slovenskega delavstva, bode sedaj gotovo radevolje na razpolago v telovadnici nove šole, ki nam jo postavi Giril-Metodova družba, za kar smo ji šentjakobčanje tudi zelo hvaležni. Govoriti o cilju, pomenu in delu Sokola pri Sv. Jakobu, bi bilo skoro preveč in nepotrebno za sedaj. Ko napočijo dan — vstanemo! Pa še drugi predpogoji, ki so tudi neobhodno potrebni, so dani. Pri Sv. Jakobu imamo mnogo izvežbanih moči že za gojenje telovadbe po sokolskem stavu. Prepričani smo, da se strnejo v močan krog, ki bode stebler in opora razvoju šentjakobskega Sokola. Pa še par besedi o razmerju šentjakobskega Sokola je neobhodno potrebna iz teritorialnih razmer. Slovenskemu delavcu pri Sv. Jakobu je sila neprijetno in odročno hoditi v poznih urah zvečer v Balkan in potem zopet nazaj. Vsled tega se tudi sokolska ideja med slovenskim delavstvom pri Sv. Jakobu ni razvila tako, kakor bi se lahko. Je še mnogo drugih razlogov, katerih naštevati pa za danes opustimo. Potrebo in važnost ustanovitve samostojnega Sokola pri Sv. Jakobu v Trstu menda danes nihče ne taji, zato šentjakobska društva vsa na delo, da se čimprej prične s pripravami, ker taka stvar ne gre kar hitro. Na zdar! — Opomba uredništva: Ta dopis smo prejeli iz kroga šentjakobskega delavstva, zato glede sodbe lokalnih razmer opuščamo odgovornost.

Na Opčinah proslavi tridesetletnico tržaški Sokol, kakor se nam poroča iz Trsta. Slavnost se vrši ob priliki drugega izleta »Tržaške sokolske župe« na Opčine, dne 16. junija t. l. **Včeraj so istrski Hrvati** proslavili stoletnico probuditelja istrskega ljudstva v Istri, Juraja Dobrila. Dobrila je bil rojen 16. aprila t. 1812. v vasi Ježevje pri Tinjanu v Istri. Istrski Hrvati nazivljajo Dobrila očeta istrskega ljudstva. V Tinjanu v Istri se je vršila v ta namen včeraj velika slavnost. Spomin Dobrila pa je obhajala tudi istrska duhovščina in učiteljstvo po šolah in cerkvah.

Trgovsko ministrstvo je potrdilo v Rovinju izvolitev G. Vianellija za predsednika in L. Cannusa za podpredsednika trgovsko-obrtno zbornice.

Nesreča v Opatiji. V Voloski pri Opatiji se je pri gradnji bolnišnice v petek zgodila velika nesreča. Podri se je namreč neki oder. Tesar Koči in neki delavec sta bila težko ranjena. Koči je kmalu za poškodbami umrl, delavec pa umira.

Najnovejše vesti, telefonska poročila.

V BOJU ZA HRVAŠKO.

Zader, 15. aprila. Med vsemi dalmatinskimi političnimi strankami (stranko prava, narodno ter srbsko stranko) se je udeležil popolen sporazum glede enotnega nastopa o hrvaškem vprašanju v dunajskem parlamentu. Dalmatinski poslanci se pripravljajo na skrajna sredstva tudi na brezobzirno obstrukcijo v parlamentu. Pravaši, ki so člani Sušteršičevega kluba brezpogojno zahtevajo, da gredo klerikalni Slovenci skupno z združenimi Jugoslavlani v boj. Ako se pa to ne zgodi, tedaj izstopijo iz kluba, prisilijo tudi vse tri istrske poslance do izstopa in podvzemo s podporo drugih strank zlasti čeških narodnih socialcev obstrukcijo.

Dunaj, 15. aprila. V tukajšnjih parlamentarnih krogih se živahno debatira o stališču Jugoslovanov v avstrijskem parlamentu. Dogodki na Hrvaškem morajo ali zediniti vse Jugoslovane v enoten klub, ali pa povzročiti secesijo dalmatinskih pravašev in Istranov iz Sušteršičevega kluba. Večja verjetnost se pripisuje drugi možnosti, ker je malo verjetno, da bi pustil Sušteršič iz strankarskih in osebnih ozirov svoj klub v obstrukcijo. Prihodnja seja dr. Sušteršičevega kluba prinese odločitev; za slučaj, da klerikalni Slovenci ne ugođe zahtevam svojih klubskih tovarišev, se ustanovi zopet zveza južnih Slovanov, pa brez Sušteršičevih ljudi.

KONEC NASLIJA.

Dunaj, 15. aprila. Iz dobro informiranih krogov se zagotavlja, da je bila nedeljska seja skupnega ministrskega sveta jako burna. Skupni ministri kakor avstrijski so zavzemali najodločnejše stališče proti Khuenu radi njegovega nasilnega postopanja na Hrvaškem. Dogodki na Hrvaškem, imajo velik vpliv na Avstrijo, kakor tudi na vso monarhijo, tako da je ugroženo redno delovanje in avstrijskem parlamentu, kakor tudi v delegaciji. Dogodki v seji ministrskega sveta značijo popolen poraz Khuena in njegove hrvaške politike. Današnje konference komisarja Cuvaja z ministrskim predsednikom Khuenom so zato vrlo značilne, ter je pričakovati v najkrajšem času bistvenih izprememb.

Dunaj, 15. aprila. Tukaj se pričakuje v najkrajšem času, da se odpravi komisarjat na Hrvaškem. Obenem pa se zgodi tudi izprememba v ogrski vladi, ker je položaj Khuenov po dogodkih v ministrskem svetu nevzdržljiv.

KOMISARIJAT NA HRVAŠKEM.

Zagreb, 15. aprila. Radi odločnega nastopa in dobrih informacij slovenskega časnopisa proti Cuvajevevemu nasilju, je hrvaška vlada izdala najstrožje odredbe proti slovenskemu časnopisu po vsem Zagrebu se trudijo izvedeti detektivi

za dopisnike in poročevalce slovenskih časopisov. Vsi tukaj bivajoči Slovenci so pod policijskim nadzorstvom. Na Kranjsko-štajerski-hrvaški meji so nastanjeni detektivi, ki so jim pridružene žandarjske patrole, da se ne bi utihotapilo slovensko časopisje preko meje. Iz Zagreba je odpotoval poseben detektiv za Celje, kamor je odšel iz Ljubljane pl. Pisačič.

Zagreb, 15. aprila. Kot zaupnik skupne hrvaške opozicije se je mudil v Ljubljani vodja stranke prava dr. Horvat, ki je konferiral tudi s Sušteršičem, glede skupne taktike slovenskih klerikalcev ter dalmatinskih in istrskih pravašev v državnem zboru. Iz kroga stranke prava pa se javlja, da se je Horvatu posrečilo doseči dogovor s slovenskimi klerikalci, da bodo ti v polnem obsegu podpirali taktiko združenih hrvaških poslancev v državnem zboru.

Ruma, 15. aprila. Med tukajšnjimi Nemci vlada velika nezadovoljnost s pisavo nemškega lista »Deutsches Volksblatt«, ki se je zavzemal za komisarjat. Vsi odličnejši Nemci obsojajo to pisavo in hočejo prisiliti list, ki se je prodal v Cuvajevo službo da preneha s svojim špicelij-skim pisanjem!

Zagreb, 15. aprila. Razsodnost hrvaškega naroda, ki se ne da zapeljati v nikle nasilne od-poreproti Cuvajevevemu organu, je prekrizalavse načrte ogrske ter avstrijske vlade; med Khuenom in Cuvajem glede uzpostave starega Khu-enovega volinoga reda. Na ta način hoče Cuvaj razdražiti narod do skrajnosti.

VOLITVE V SRBSKO SKUPŠTINO.

Belgrad, 15. aprila. Dosedaj jeznat rezultat iz 156 volilnih okrajev, treba je še deset ožjih volitev. Dosedaj so si priborili staroradikalci 78mandatov (v stari skupštini so imeli 84 poslancev), mladoradikalci 36 (prej 48), naprednjaki in narodnjaki 32 (prej 27) in dva socialna demokrata (prej le eden). Nade na večino staroradikalcev te volitve miso uresničile.

Belgrad, 15. aprila. Vsled izida sedanjih skupštinskih volitev je pozicija Milovanovičevega kabineta ugrožena. Ko bo končno znan rezultat volitev, poda Milovanovič demisijo. Treba bo zopet misliti na koalicijski kabinet.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.

Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Šivalni stroj (Ringschiff)

se prodaja za 70 K. Omerza, Dunajska cesta 6. I. nad. levo na hodniku. 282-1

Gospodična želi premeniti službo trafikant-inje. Gre tudi kot blagajničarka izven Ljubljane. Naslov: A. W. Slomškova ulica 4, Ljubljana.

Modni salon M. Sedej-Strnad

riporoča cenjenim damam

261

klobuke le najfinejše izvršbe. Žalni klobuki so vedno v zalogi.

Prešernova ulica.

Palača mestne hranilnice.

Del. glavnica: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rez.fond nad K 8.000.000. K 800.000. Stritarjeva ulica št. 2, (lastna hiša)

Podružnice v Spiljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

4 1/2 %

— 296 —

ko človeške dlani in prstov in postale so živo rdeče, kakor da bi izstopala kri...

Vojvoda se je prekrizal:

— Ali je znamenje pekla? je vprašal.

— Rekli ste, je dejal Saitano in se nehal re-zati. Znamenje pekla je, ki ga nosim v duši. Ali upam, da pride čas, ko pogasnim žgoči ogenj...

Vojvoda ga je poslušal, ne da bi razumel in končno dejal:

— Čarovnik si. Ali delaš zlato?

— Ah, je kričnil Saitano. Mislim sem, da si želite boljšega od mene. Da, delam sem zlato, ali prepustil sem delo drugim. Moje stremljenje gre višje. Če bi hotel, bi mogli imeti zlata, da bi zadostovalo za ceno kraljestva. Vse bi lahko imel, kajti vse je napredaj! Nikolas Flamej pa dela sedaj zlato in lahko vam pomore iz zadrege, ako ste se zapisali Židom. Jaz pa nimam časa za to in vam ne morem ustreči.

— In tudi zato niste poslali po me, je nadaljeval. Kraljica vam je bila svetovala: ako se hočete združiti s hudičem, pošljite po Saitana! Poslali ste in prišel sem! Mogoče je, da pričakujete od mene stvari, s katerimi vam ne bom mogel biti na razpolago.

* Židje so takrat posojevali denar. »Zadolžnice« so eksistirale tudi takrat in našlo se je mnogo takih listin, podpisanih od najuglednejših mož. Mnogokrat so bile požgane hiše Židom, kar je bilo skrajno povšeči zadolženim osebam in se je požig židovskih domov prakticiral skoro sistematično.

proklamacijo. Govoril je počasi, zapovedujoče.

— Kajti v luorskem gradu, je nadaljeval, bo odsihdob kraljeval kralj s kraljico. Nov kralj potrebuje novega bivališča. Tu se bo mudila ona, dokler ji ne zgradim poslopja, ki bo prekašal vse stavbe sveta. In v novem sve-tišču boste stražili vi, moji zvesti, moji prijatelji njo, mojo kraljico, med tem ko si bom osvajal onostran gora, ki nas ločijo od Italije in od Španjolskega, onostran rek, ki nas dele od Nemčije, na čelu svojih armad zemlja in krone, države in province, ljudi in podložni-ke. Od tistega trenutka, ko bom potisnil Ang-leža v morje, se bo začela tremi Evropi od mojih pohodov in bo ječala pod konjskimi kopi.

Zopet je utihnil. Pred njim so vstajale vedno nove in nove slike, veliki pokolji, krva-ve planjave, požgana selišča; nosnice so se mu širile in že je vohal duh krvi, ki ga je dražil in ga podžigal.

Stal je kakor soha, živa popolna podoba nepremagljivosti stremljenja, ki so že petnajst let mučila njegove misli. Oko se je bleščalo, telo se mu je širilo.

Cela postava je izražala čudezen izliv po-nosa. Bil je obenem najdivljejši Barbar in Alek-sander Macedonski in Atila in Karl Veliki in Bog je bil v njem: ker Bog je vedno pričujoč v hudourju grozot in strahot, ki jih ubogo člo-veštvo nosi na svojih ramah, kakor je Atlas nosil oblo sveta.

Nenadoma pa mu je kleknila glava na prsi in zašepetal je sam pri sebi:

Hiša Saint-Pol.

74

Za poletno sezijo priporoča

„Angleško skladišče oblek“, O. Bernatovič,
Ljubljana, Mestni trg šte. 5.

svojo velikansko izbiro kostumov, lahkih plaščev iz blaga, prašnih plaščev iz listra ter svilnih plaščev za dame vseh najnovejših barv. Najmodernejše obleke, klobuke in slamnike za gospode in dečke po priznani nizkih in solidnih cenah.

Slovinci! Spominjajte se naše prekoristne Ciril in Meto-
dove šolske družbe!

Priporočilo!

Pri nakupovanju suhih in oljnatih barv, lakov, firnežev i. t. d. se obrnite na domačo tvrdko

Premrl & Jančar v Ljubljani.

Prodaja na drobno in debelo. — V zalogi so krasne fasadne barve.
Tovarna: Kolodvorska ulica 18 in Dunajska cesta 20.

Zahtevajte vzorce in cenik.

UČITELJSKA TISKARNA

Telefon šte. 118.

v Ljubljani, Frančiškanska ulica šte. 8.

Telefon šte. 118.

Jan Legova knjižnica: Rape: Dane. Cena 1 K.
Slapšak: Turki pri Sv. Tilnu, ilustrovan
knjižga. Cena 1-20 K.

M. Gregorič: Otroški
oder, gled. igre za
mladino. 1-50 K.

Štupar: O prvinah in
spojinah, ilustrov.
Cena 1-50 K.

Brunet: Telovadba.
Cena 4 K.

Mešček: Beleške iz
fizike in kemije.
Cena 40 vin.

Marolt: Zgodo-
vinske učne si-
ke. Cena 2 K.

Vizitke

Engelbert Gangl:
Beli rojaki.
Cena vezani knjigi K 3—,
broširani K 2 60.

Kuverte s firmo

Jožef Ribličič:
Kraljestvo čebel.
Cena vezani knjigi 80 vin.

Trgovske račune

Knjižnica Učiteljskega konvikta: Julčka Mišnjakovega
zbrani spisi I., II. in III. zvezek. Cena à 1-50 K. —
Rape: Mladini. Cena 1-50 K. — Gangl: Zbrani spisi.
I. in II. zvezek. Cena 1-50 K.

Adamič: Slava Cesarju! Spevoigra za
mladino. Cena 3 K. — Besedilo k
Adamičevi spevoigri. Cena 10 vin.

Žirovnikove na-
rodne pesmi. I.
in II. zvezek.
Cena à 20 vin.

Bretl: Kako si o-
hranimo zobe.
Cena 20 vin.

Vse predpisane in
potrebne šolske
tiskovine.

Razni napisi na
lepenkah za
šole.

Novo! Popravljal-
na znamenja na
tabelah.

Tabela o pravil-
nem mešanju
umetnih gnojil.

Vse tiskovine za
knjižnice.

Uradne tiskovine
za županstva.

Vse najnovejše ti-
skovine za o-
brtno - nadalje-
valne šole.

Stereotipija

Litografija

Muzikalije

Založba knjig

V „Učiteljski tiskarni“ se tiskajo: Slovenski Branik, Dan, Učiteljski Tovariš,
Slovenski Ilustrovani Tednik, Rudar, Domače ognjišče, Zvonček, Popotnik,
Naša Bodočnost, Gasilec, Zarja, Tobačni delavec.

— 294 —

— Ona bo videla vse to, in ni ga bilo pod solncem, ki bi hvaležnejše vzprejemal občudovanje, kakor jaz...

Volčje so ga poslušali kakor proroka. Srca so jim burno utripala in skoro so bili pozabili na glas, ki jih je bil obsodil na smrt.

— Idite se odpočit, jim je zopet ukazal vojvoda. In ne bojte se ničesar, tudi njega ne, o katerem ste govorili. Ako je živ, ga udarim s svojo roko in ga uničim, kajti silo čutim, da bi kljuboval smrti sami. Idite v miru.

Globoko so se naklonili in odšli.

Ivan Nevstrašni je na to poklical kapitana

— Je-li človek tukaj?

— Tukaj je, visokost!

— Ali se je obotavljal?

— Ne visokost, Nasprotno, bil je zelo voljan in celo mudilo se mu je sem.

Vojvoda Burgundski je izginil skozi tapetna vrata in od tod dospel do malega salona. Ravno je nekje ura bila dve. Predno je vstopil, si je potipal železno srajco in bodalo.

V salonu je čakal človek, ki ga je bil videl pred dolgim časom in ki ga ni več spoznal.

— Kako se imenujete? ga je vprašal trdo vojvoda.

— Prečudno, se je posmehnil človek in se ni ganil. Slab začetek, visokost. Spomnite se! Dvanaest let je od tega, ko mi je bilo dodeljeno, priskočiti vam na pomoč s svojim znamenjem.

— Dvanaest let, je pomislil vojvoda.

— Natanko dvanaest let, pet mesecev in devet dni.

Ivan Nevstrašni je poiskal v spominu in

— 295 —

naletel na dogodek, ki si ga je Saitano upal s toliko drznostjo omeniti: bila je to ona noč, ko se je zvršila poroka z Lavro d'Ambrun, materjo njegove hčere Roselys... In sedaj se je spomnil tudi na oni nočni obisk, ko mu je človek pred njim izročil drobnega Hardyja.

Skomizgnil je z rameni in z brezbriznostjo fevdala, omalovažujočega znanost, je vprašal:

— Povedali so mi, da se pečate s coprnijo, Ali je res?

— Res je, da ste poslali po me in da sem prišel, visokost! se je oglašil odgovor.

Saitano se je pri tem globoko priklonil ko se je vzravnil je opazil vojvoda na njegovem levem licu široko, temno liso, ki se je čudno izvzemala na sicer mrtvaško belem obrazu čarovnika.

Vojvoda je iztegnil roko in se s prstom dotaknil rdeče lise:

— Kaj pomeni to tukaj? je vprašal radovedno.

— Na licu? je dejal Saitano in se začel sunkoma režati.

— Govori! Smrt božja, kaj ti je. Ena, dve, tri, štiri, pet lis, sedaj so blede! je naglo štel vojvoda in prestrašeno odstopil za dva koraka.

Zakaj pravite blede, visokost! se je zopet zarežal Saitano. Poglejte bolje!

— Nebesa! Rožne so! Kaj pomeni to. Kako znamenje?

— Znamenje visokost, da! In zakaj rožno?

Saitano se je premaknil in vojvoda je prestrašeno odskočil: lise so dobile popolno obli-

Ker se pride dandanes pri hudi konkurenci do denarja le potom

dobre reklame

svetujemo vsem, ki hočejo kaj kupiti ali prodati, ali ki iščejo službe, da naj inserirajo v izbornem in zelo razširjenem slovenskem ne-
odvisnem dnevniku

„DAN“

ker ima to inseriranje gotov uspeh.

Oglase za „DAN“ sprejema po najnižjih cenah „Prva anončna pisarna“ v Ljubljani, Frančiškanska ulica šte. 8, katera daje radevolje tudi vse za to potrebne informacije.